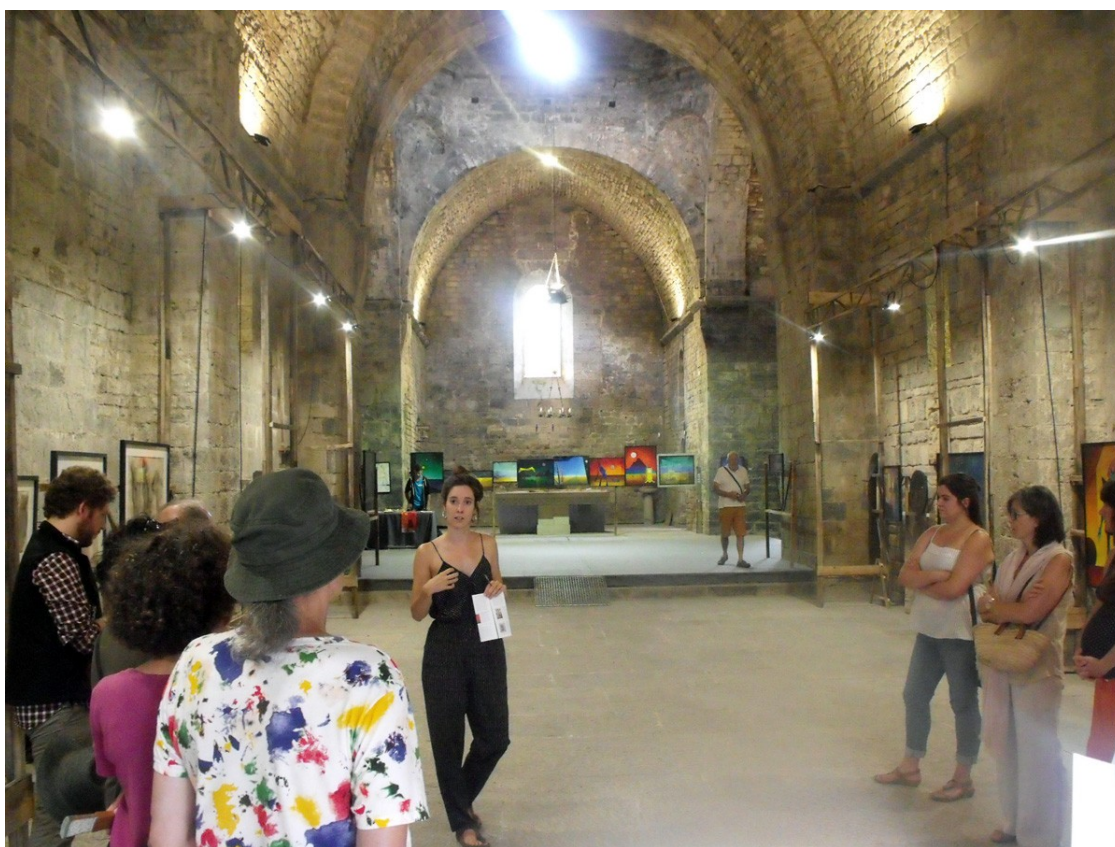

Més de 6.000 visitants a l'exposició «L'absència», del camprodoní Manel Surroca

La mostra ha presentat més de 50 obres, algunes d'elles inèdites

Visitants a l'exposició dedicada a Manel Surroca a Camprodon, aquest estiu | Aj. Camprodon

Des del passat 22 de juliol l'exposició "L'absència", de l'artista i pintor camprodoní Manel Surroca, va donar el tret de sortida a l'homenatge que se li fa enguany a Camprodon, amb motiu del centenari del seu naixement. En total, 6.130 persones han visitat la mostra en 42 dies, és a dir, uns 146 visitants de mitjana per jornada.

Anna Colomer, regidora de Cultura de l'Ajuntament de Camprodon, explica que "s'ha aconseguit fer aflorar informació sobre obra inèdita de Surroca, amb dades d'una cinquantena d'obres que són les que s'han exposat al Monestir".

Obres d'altres autors amb qui Manel Surroca es va creuar en algun moment de la seva vida han acompanyat en la mostra a les pintures i escultures de l'autor. Aquestes, van estar cedides per la Col·lecció Família Surroca i d'altres van ser cedides pels veïns i veïnes a través d'una crida popular.

La regidora, fent valdre l'èxit de participació en aquesta crida popular, assegura que "el programa

---

d'actes és el resultat de la implicació i la col·laboració directa de tots els nostres veïns i veïnes en el disseny de l'homenatge i de la investigació i el treball cooperatiu, exhaustiu i professional dels membres que componen la Comissió Surroca".

Xavier Sala, alcalde de Camprodon, expressa que "l'objectiu és fer perdurar i difondre el llegat d'una figura clau de la nostra història com a poble". I és que aquesta mostra forma part del Centenari Manel Surroca 2017, la qual s'acabarà amb un concurs de pintura seca el dia 22 de desembre, data en què va morir el pintor.

"L'absència", una obra intensa i colorista

"L'absència" ha tingut com a eix vertebrador les pèrdues que Surroca va patir al llarg de la seva vida. L'organització la defineix com una obra intensa i colorista, darrere la qual s'hi amaga la solitud. Així doncs, la figura de l'artista pren major importància si l'espectador entén el seu context, un fet que reforça l'impacte i el valor de la seva obra, que, en aquesta ocasió, s'ha integrat en una església romànica del 1169. De fet, l'espai s'ha dividit en dos àmbits, un terrenal i un còsmic, que tenen com a nexa d'unió l'absència. A l'exterior de l'exposició i per fer palès aquest concepte, s'hi ha pogut veure una cadira de la sèrie Wild Chair dels artistes Ariane Patout i René Müller.